

Arrest

nr. 64 089 van 28 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 28 februari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die loco advocaat E. ROEBBEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. EECKHAUT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 10 juli 2010 het Rijk binnen en diende op 14 juli 2010 een asielaanvraag in. Op 3 februari 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te bezitten, hindoe te zijn van de kaste Komhar en in 1991 in Haryana te zijn geboren. U zou in India geen problemen hebben gekend met de politie of het gerecht. Rond 1998 zou u met uw ouders Haryana hebben verlaten omwille van een probleem met de

Rashtput kaste. Jullie zouden zich in Ahmedabad in de staat Gujarat hebben gevestigd. U verklaarde dat jullie er in een gehucht hebben gewoond dat op enkele kilometers verwijderd lag van de woning van een zekere Sokrab Ud Din. U verklaarde dat S. U. D.grootgrondbezitter en moslim was en bovendien lid was van het parlement. Hij zou veel families van de Komhar kaste in dienst hebben gehad. Uw vader zou in de tuinen en velden van dit parlamentslid gewerkt hebben. In mei 2003 zouden onbekenden jullie huis in het gehucht zijn binnengedrongen en uw moeder hebben gedood. Enkele dagen later zou het ganse gehucht waar de arbeiders van S. U. D. woonachtig waren zijn aangevallen. Ongeveer dertig personen zouden tijdens de rellen om het leven zijn gekomen. Alsook zou het ganse gehucht in brand zijn gestoken. Na deze gebeurtenis zou u met uw vader naar Ahmedabad City zijn gaan wonen. Eind 2005 zou u met uw vader naar Lak Bawal in de staat Gujarat zijn verhuisd. In 2006 zou u zich hebben aangesloten bij de hindoe partij BJP (Bharatiya Janata Party of Indian Peoples Party). Via tussenkomst van de BJP zou u een job hebben gevonden in een kledingwinkeltje. In dezelfde periode zou u zich hebben ingeschreven in de Hindoe school 'VHP'. Toen in 2007 een kledingsverkoper van de Komhar stam op de markt waar u werkte werd vermoord, zou u schrik hebben gekregen. De BJP zou u hierop geholpen hebben bij het vinden van een job in een ander winkeltje. In de zomer van 2007 zou u door onbekenden zijn aangevallen toen u onderweg was naar uw dorp Baraja. Tengevolge dit incident zou u enkele maanden in het ziekenhuis hebben moeten verblijven. Nadien zou u gestopt zijn met werken en uw studies hebben voortgezet. De BJP zou u een kleine bijdrage hebben gegeven voor het bijwonen van hun vergaderingen. Rond maart 2010 zou jullie dorp door moslims zijn aangevallen. Bij de rellen zouden zeven mensen zijn gedood en 150 personen gewond zijn geraakt. Ook u en uw vader zouden gewond zijn geraakt. U zou er in geslaagd zijn het dorp te ontvluchten. Een vriend van uw vader, Jaswand Singh, zou u na deze gebeurtenis het land hebben uitgesmokkeld. U verklaarde dat het de bedoeling was dat Jaswand u buiten Gujarat, meer bepaald naar Shimla bracht, maar hij u zonder u toestemming naar Europa smokkelde. In april 2010 zou u India hebben verlaten. U zou op 10 juli 2010 in België zijn aangekomen. Op 14 juli 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Uw vader zou plannen hebben om na zijn medische behandeling tijdelijk in Amritsar te gaan wonen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te overtuigen dat u India vanuit een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève diende te verlaten. Evenmin laten de door u aangehaalde feiten toe te concluderen dat er ten aanzien van uw persoon zwaarwichtige redenen zijn om aan te nemen dat u bij terugkeer naar uw land een reëel risico loopt op schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Dit omwille van volgende redenen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u India heeft verlaten nadat uw dorp in april 2010 door moslims werd aangevallen en er hierop rellen uitbraken tussen moslims en hindoes. Tijdens deze rellen zouden verschillende doden zijn gevallen. U en uw vader zouden gewond zijn geraakt. Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat u geen enkel element of feit aanhaalde waaruit blijkt dat u momenteel in India persoonlijk geïsoleerd wordt. U verklaarde thans schrik te hebben van de BJP, maar slaagde er niet in aannemelijk te maken waarom de BJP u zou viseren. Uw verklaring als zou u met de BJP problemen kunnen krijgen omdat zij willen dat u naar aanleiding van de rellen in uw dorp een klacht neerlegt tegen de moslimgemeenschap, is enkel gebaseerd op vermoedens die u op geen enkel ogenblik kon hardmaken. Bovendien wijst niets in uw asielerelaas er op dat u na de gebeurtenissen van april 2010 door de BJP wordt gezocht (zie gehoorverslag CGVS, p.14 en p.17).

Voor wat betreft uw actuele vrees voor de moslimgemeenschap dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde dat een moslimleider er na de rellen mee heeft bedreigd om de families van de personen die over de rellen bij de politie getuigenissen zouden afleggen te doden. Bij bovenstaande verklaring dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt deze persoon de hele gemeenschap uit het dorp viseerde (zie gehoorverslag CGVS, p.9 en p.15). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u na de rellen nooit een klacht heeft ingediend en de staat Gujarat heeft verlaten. U haalde geen enkel concreet feit of element aan waaruit blijkt dat u thans persoonlijk door de moslimgemeenschap geïsoleerd zou zijn.

Voor wat betreft de overige door u aangehaalde problemen tijdens uw verblijf in Gujarat, dient het volgende te worden opgemerkt. U verklaarde dat het gehucht waar u in 2003 met uw ouders verbleef door onbekenden werd aangevallen en er tijdens de rellen die erop volgden verschillende doden vielen. Enkele dagen voor deze inval zou uw moeder door onbekenden zijn gedood. Hierbij dient te worden opgemerkt dat u noch van uw verblijf in dit gehucht, noch van uw vaders werk voor het moslim parlamentslid als van de dood van uw moeder enig begin van bewijs neerlegde. Bovendien slaagde u er op geen enkel ogenblik in om informatie te verschaffen over de identiteit van de personen die uw moeder zouden hebben gedood. Ook over de reden waarom zij zou zijn omgebracht, kon u niets vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p.4-5). Bovendien haalt u geen elementen aan waaruit zou

blijken dat deze gebeurtenissen in 2003 u heden een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade zouden doen lopen.

Evenmin slaagde u erin informatie te verschaffen over identiteit van de personen die u in de zomer van 2007 op weg naar uw dorp zouden hebben aangevallen (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Voor wat betreft uw verklaring als zouden uw belagers u hebben gezegd dat u de BJP moest verlaten, dient te worden opgemerkt dat de BJP, zoals u verklaarde, momenteel de macht in handen heeft in Gujrat. Rekening houdend hiermee en het feit dat u nooit eerder problemen kende met de Indische overheid dringt de vraag zich op waarom u, nadat u was aangevallen, naliel een klacht tegen uw belagers in te dienen bij de lokale autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p.13 en p.15-16). Verder dient in dit verband te worden opgemerkt dat u geen enkel bewijsstuk neerlegde die uw verklaringen aangaande dit incident zouden kunnen staven.

Tot slot dient aangaande de door u aangehaalde problemen in Gujarat te worden opgemerkt dat u geenszins aannemelijk maakte waarom u de problemen tussen moslims en hindoes in de staat Gujarat niet kan ontwijken door zich elders in India te vestigen. Temeer daar de hindoes, waartoe ook u behoort, tot de grootste religieuze groep in India behoren. Bovendien haalde u geen gegronde redenen aan die een interne vlucht naar een andere staat (cf. Delhi of Punjab) zouden uitsluiten. U haalde enkel aan dat er in 1994 problemen waren tussen hindoes en sikhs en het in Delhi problematisch is om werk te vinden omdat u tot een lage kaste behoort (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen aangaande de door u aangehaalde problemen die uw familie in 1998 in Haryana zou hebben gekend zeer vaag zijn. Zo kon u niet antwoorden toen u werd gevraagd naar de reden van het conflict tussen uw familie en de Rashtpud kaste (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Evenmin wist u wanneer dit conflict zou zijn begonnen (zie gehoorverslag CGVS, p.3). U verklaarde dat verschillende van uw familieleden werden opgepakt, maar slaagde er niet in de namen van deze familieleden te noemen (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Ook slaagde u er niet in informatie te verschaffen over wat er na de arrestatie met uw familieleden is gebeurd (zie gehoorverslag CGVS, p.3). Het is weinig waarschijnlijk dat u hierover nooit meer informatie van uw familie zou hebben vernomen. Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat u de status van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

De door u neergelegde documenten, met name een kopie van een uw lidkaart van de BJP, een kopie van een aanvraagformulier voor uw geboorteakte, een medisch rapport van uw vader van het 'Shah' ziekenhuis en een document van de District Health Society (die uw vader financieel ondersteunt voor het betalen van zijn medische behandelingen) en een medisch rapport van het ziekenhuis Oost-Limburg in verband met uw gehoorproblemen, zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen.

Bovenvermelde documenten bevestigen uw identiteit, het feit dat u lid was van BJP, uw vader in augustus 2010 verzorgd werd in het 'Shah' ziekenhuis, hij voor zijn behandeling financiële steun krijgt en u gehoorproblemen heeft, dewelke hier niet ter discussie staan. Ook de door u neergelegde krantenknipsels (uit een Indische krant) in verband met de dood van S. U. D.en een lid van uw stam (Tulsi Ram) in 2006 wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een enige middel op een "vrees voor vervolging, minstens risico op ernstige schade. Schending van artikel 48/3, alsook van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet)".

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking alsook de bewijslast op de asielaanvrager. Deze dient ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk alle elementen die nuttig zijn voor de beoordeling van de asielaanvraag in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij, ook van relevante familieleden, met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, §§ 195 en 196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten.

3.2. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker licht niet toe waarom hij geen identiteitsdocumenten kan neerleggen. De kopie van een aanvraag voor een geboortakte, noch de medische documenten of de kopie van een lidkaart van de BJP kan zijn beweerde identiteit staven.

3.3. De Raad benadrukt overigens dat geen geloof kan worden gehecht aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). De neergelegde lidkaart van BJP vormt geen bewijs van actief lidmaatschap noch van nationaliteit of identiteit en kan hoogstens aantonen dat de persoon vernoemd op de kaart deze beweging (financieel) steunt. Lidmaatschapskaarten worden daarbij opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en hebben slechts tot doel de band vast te stellen van een verklaarde identiteit met een organisatie.

3.4. Daargelaten dat verzoeker niet aantoont dat hij zonder identiteitsdocumenten naar school kon gaan, een professioneel leven kon leiden en lid kon worden van een politieke partij, is zijn bewering nooit een identiteitskaart of paspoort te hebben gehad (gehoorverslag CGVS, p.11) strijdig met zijn bewering documenten te bezitten *“over mij, mijn studies, mijn certificaten, ook documenten van vader en ook documenten van de Panjaat over overlijden van moeder, dat ze werd gedood, ook over geld die vader kreeg en werkte voor die MP. En ook documenten die aantonen dat we behoren tot Harijana, onze voorouders zijn van daar”,* maar dat *“tijdens de laatste rellen, toen lokaliteit werd aangevallen (...) werd alles vernietigd”* (gehoorverslag CGVS, p.6). Verzoeker is incoherent en komt te kort in zijn medewerkingsplicht wat zijn geloofwaardigheid onderuit haalt.

3.5. Dat verzoeker zijn voorgehouden identiteit niet aantoont klemt temeer nu zijn beweerde reisweg evenmin kan overtuigen. Verzoeker kon niet toelichten met welke documenten hij naar Europa reisde. Hij verklaarde dat de persoon die hem op zijn reis begeleidde *“zei dat we niets mochten zeggen en met niemand mochten praten, en toen we aan de LH kwamen, viel ik flauw, en de politie vroeg me nadien wie ik was, en ik heb gezegd dat ik serieus ziek was en was flauwgevallen, na drie uren van behandeling liet de politie me gaan, nadien zijn we het vliegtuig opgestapt”* (gehoorverslag CGVS, p.10). Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Dat verzoeker niettemin hij *“zei hen dat ik geen documenten had”* en *“dat ik serieus ziek was en was flauwgevallen”* de strenge douanecontroles met gemak kon omzeilen kan dan ook bezwaarlijk overtuigen. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verder verzoekers geloofwaardigheid en aldus ook de waarachtigheid van zijn voorgehouden reisweg en verklaringen geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.6. Verzoeker haalt meerdere redenen aan die hem ertoe zouden aangezet hebben India te verlaten, met name *“een conflict met een hogere kaste”* (gehoorverslag CGVS, p.2), *“Er zijn ook politieke redenen”* (gehoorverslag CGVS, p.3) en een *“probleem is tussen moslims en hindoes”* (gehoorverslag

CGVS, p.5). Verzoeker blijkt echter niet in staat deze problemen te concretiseren en toe te lichten terwijl in het kader van de asielpcedure de kandidaat-vluchteling een verantwoordelijkheid draagt, in die zin dat van hem wordt verwacht dat hij zo duidelijk en volledig mogelijk zijn asielmotieven weergeeft, zeker wat de feiten betreft die de kern van zijn asielrelaas raken (RvS 19 december 2006, nr. 166.028; RvS 27 september 2006, nr. 162.792). Het is dan ook niet ernstig dat wanneer werd doorgevraagd verzoeker het merendeel van de hem gestelde vragen beantwoordde met *"ik weet het niet"*, zijn verklaringen op alle vlakken vaag en tegenstrijdig zijn en hij bij confrontatie hiermee hiervoor geen aannemelijke verklaring had. Dat doorslaggevende gebeurtenissen als de dood van zijn moeder, in familiale kring niet besproken werden alvorens verzoeker naar het buitenland vluchtte is geheel ongeloofwaardig. De commissaris-generaal verwijt verzoeker dan ook terecht niet aannemelijk te maken dat hij in Indië persoonlijk geïnterviewd en meermaals aangevallen werd, laat staan dat hij hiervoor naar Europa diende te vluchten. In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het louter herhalen van zijn eerdere verklaringen en het uitdrukkelijk bevestigen van zijn onwetendheid. Verzoekers asielrelaas is louter gesteund op boude beweringen en vermoedens en voorts kan hij zelfs niet toelichten waarom hij bescherming behoeft, laat staan internationale bescherming. Tenslotte dient te worden vastgesteld dat, daargelaten de (on)geloofwaardigheid van het asielrelaas, verzoeker hoe dan ook niet aantoonbaar desgevallend geen beroep te kunnen doen op de bescherming van zijn nationale autoriteiten te meer verzoeker het niet nodig achtte bescherming te moeten zoeken in Indië.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK